

Jouni Miettinen

KHYRION

KHYRION

Jouni Miettinen

KHYRION

© Jouni Miettinen 2024
Kustantaja: BoD • Books on Demand GmbH,
Helsinki, Suomi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri,
Saksa
ISBN: 978-952-80-8247-7

Omistettu tyttärelleni Matildalle.

Sisällysluettelo

ENSIMMÄINEN OSA.....	8
PROLOGI.....	10
I LUKU: HARHAA.....	16
II LUKU: VALMISTAUTUMINEN.....	46
III LUKU: VANKEUS.....	72
IV LUKU: KAPINOINTIA, SUUNNITTELUA JA SUHMUROINTIA.....	106
TOINEN OSA.....	128
V LUKU: PAKO.....	130
VI LUKU: VAPAAUS.....	144
VII LUKU: OTA KIINNI, JOS SAAT.....	179
VIII LUKU: UUDET TUULET.....	203
IX LUKU: UUSIA NÄKYMIÄ.....	255
KOLMAS OSA.....	362
X LUKU: AHDINGOSTA VALOON.....	364
XI LUKU: PELASTUSTÖIHIN.....	414
XII LUKU: KOULUTUS.....	460
XIII LUKU: KOON KASVATTAMINEN.....	552
XIV LUKU: TURVAPAIKKA.....	621
EPILOGI.....	650

ENSIMMÄINEN OSA

PROLOGI

”Kuuletko mitä minä kuulen?” kysyi Mar Ailib ystävältään, joka istui mukavasti hänen vieressään, kun he navigoivat kosmoksen halki kohti kotiplaneettaansa.

Tästä planeetasta, joka ei teknisesti ottaen ollut heidän syntymäplaneettansa, oli tullut heidän tilapäinen kotinsa niiden vuosien ansiosta, jotka he olivat viettäneet toimimalla juuri tältä taivaankappaleelta käsin. Se oli vähitellen alkanut tuntua kodilta päivä päivältä enemmän.

Heidän varsinainen kotinsa sijaitsi kaukaisella Drypiz-planeetalla, maailmalle oli ominaista sen ränsistyneet kaupungit, joita asuttivat useimmiten ulkopuoliset eivätkä niin sanotusti kunnolliset kansalaiset. Mar Ailibille ja hänen kumppanilleen Dareeqille Drypizin ja muiden vastaavien planeettojen olosuhteet olivat kuitenkin täysin sopivia. Tämä johtui

pääasiassa siitä, että heidän ainutlaatuinen ammattinsa edellytti, että he löysivät nopeasti markkinoita tavaroilleen, mieluummin jo aikaisemmin kuin viidestoista päivä.

"Kuulen musiikkia. Se on kauneinta musiikkia, mitä olen koskaan kuullut" vastasi Dareeq seesteisesti, ja hänen äänessään kuului yllätyksen ja kunnioituksen sekoitus.

"Outoa, mutta täysin ihastuttavaa. Tehdäänpä tarkat mittaukset ja katsotaan, pystymmekö paikallistamaan tämän arvoituksellisen äänen tarkan lähteen" ehdotti Mar odottamattoman innostuneena, ja hänen ehdotuksensa rikkoi heidän keskustelujensa tavanomaisen yksitoikkoisuuden.

Tämä äkillinen ehdotus sai komentosillan pöydän vastakkaisessa päässä istuvan naisen vilkaisemaan lyhyesti ja uteliaasti Marin suuntaan. Tyypillisesti Mar ei ollut koskaan osoittanut suurta kiinnostusta musiikkia tai taidetta kohtaan, sillä hän piti niitä toissijaisina. Dareeq oli hyvin tietoinen siitä, että ainoa asia, joka todella kiehtoi Maria, oli rikkauten tavoittelu. Ja Marin maailmankatsomuksessa mitä suurempi rikkaus, sitä parempi.

Vaikka rikkauksien tavoittelu oli aina ollut heidän pyrkimystensä liikkeellepaneva voima, arvokkaan lastin löytäminen oli viime aikoina osoittautunut aiempaa haastavammaksi. Heidän lastiruumansa, joka oli aikoinaan täyttynyt heidän tuottavien kauppojensa saaliista, oli useiden epäonnistuneiden keikkojen jälkeen alkanut kaikua tyhjyyden onttona äänenä. Tämä uusi, salaperäinen melodia näytti tarjoavan lyhyen hengähdystauon heidän viimeaikaisista pettymyksistään ja herätti Marissa odottamattoman uteliaisuuden, jota Dareeq oli harvoin nähnyt.

”Nauhoitan siitä pätkän ja annan tietokoneen analysoida sen” sanoi Dareeq äänessään jännityksen ja yllätyksen sekoitus.

Syy hänen hämmästyksensä oli selvä: musiikki ei ollut vain mielenkiintoista, vaan se oli kiehtovaa, se kutoi monimutkaisen nuottien kudelman, joka tuntui resonoivan johonkin syvällä hänen sisällään.

Kun hän aluksi yritti työntää melodian mielensä taka-alalle ja keskittyä lukemattomiin tehtäviin, jotka odottivat hänen huomiotaan, se oli hänen mielestään mahdoton tehtävä. Musiikki ja sen ahdistavan kaunis sävel takertui hänen tajuntansa reunoille, palaten väistämättä takaisin entistä sitkeämmin ja koukuttavammin. Se muuttui mantraksi, hypnoottiseksi rytmiksi, joka tuntui valtaavan hänen olemuksensa.

”Mitä minuun tulee, minä etsin tämän arvoituksellisen äänen lähdettä” julisti Mar, ja hänen äänensävyistään heijastui syvään juurtunut uteliaisuus ja päättäväisyys.

Heidän keskustelunsa pysähtyi spontaanisti, kun he kiinnittivät koko huomionsa äänianalyysilaitteisiin, jotka olivat hajallaan aluksen ahtaassa tilassa, ja jokainen laite hyrisi ja vilkkui käsitellessään sille syötettyjä tietoja.

Minuutit kuluivat keskittyneessä hiljaisuudessa, jonka rikkoi vain laitteiden satunnainen piippaus. Yhtäkkiä Mar tunsu selittämättömän tunteen, aivan kuin katse olisi porautunut häneen. Mar käänsi päätään oikealle ja hänen katseensa osui Dareeqin silmiin. Hänen katseensa oli intensiivistä, läpitunkevaa, ja sen alla oli jotain salaperäistä, ehkä jopa kiellettyä. Heidän ammatillinen suhteensa oli aina ollut yksinomaan juuri sitä: ammatillinen. Silti, kun Mar pysyi hänen katseessaan ja etsi ymmärrystä, hänelle valkeni oivallus. Heidän

kanssakäymisensä selkeys ja yksinkertaisuus oli nyt sekoittunut tunteeseen, jota hän ei oikein osannut paikantaa.

Se johtui musiikista, Mar päätteli itseksensä; sen täytyi johtua siitä. Kirottu melodia oli loitsinut heidät ja saanut heidät toimimaan ja tuntemaan tunteita, jotka normaalioloissa olisivat jääneet tutkimatta.

”ARRGHHH! Miten saan tuon äänen loppumaan!” huokaili hän, enemmän itselleen kuin Dareeqille, kun hän paini sen myllerryksen kanssa, jonka musiikki oli herättänyt heissä.

Ääni ei ollut enää pelkkä nuottien sarja, vaan katalysaattori, joka avasi Pandoran lippaan tunteita ja kysymyksiä, jotka uhkasivat määritellä kaiken uudelleen.

”Musiikki tulee suoraan arvoitukselliselta Staglex-planeetalta, sen pinnalta. Olen paikantanut sen alkuperän tarkat koordinaatit. Lähetän ne sinulle hetken kuluttua” sanoi Dareeq.

Mar katseli tarkkaavaisesti, kun hänen edessään olevalle hologrammiruudulle materialisoitui pallo, jonka merkinä oli vilkkuva pieni punainen piste. Sen jälkeen hän siirsi katseensa etuikkunan läpi ja tarkkaili etualalla häämöttävää planeettaa, jonka salaperäinen viehätysvoima vangitsi hänen uteliaisuutensa.

”En ole kyennyt tulkitsemaan tämän selittämättömän musiikin lähdeä, mutta koska olemme niin lähellä, näyttää siltä, että meillä on ainutlaatuinen tilaisuus tutkia asiaa tarkemmin, eikö totta?” esitti Mar kysymyksen, ja hänen äänessään oli ripaus epäuskoa.

Heidän nykyisen harhapolkunsa todellisuus tuntui hänestä lähes epäuskottavalta. Tässä he olivat, kokeneet avaruusmatkailijat, ja poikkesivat suunnitellulta reitiltään. Heidän alkuperäisenä tehtävänään oli tutkia kosmosta

harvinaisia esineitä tai ilmiöitä, kaikkea sellaista, joka tyydyttäisi galaksin varakkaiden keräilijöiden mielihaluja. Nyt he kuitenkin huomasivat, että heitä veti kohti planeettaa jokin salaperäinen melodia, joka oli vanginnut heidän uteliaisuutensa.

”Yhdyn ehdotukseesi” kuului vastaus.

”Ehkä olisi kuitenkin viisasta ilmoittaa ensin muulle miehistölle tästä epätavallisesta kiertomatkasta. On vain reilua kertoa heille uudesta tavoitteestamme.”

”Äh, mitä suotta” mutisi Mar henkeään pidätellen, ja kapinan tunne heräsi hänessä.

Kun musiikin haikeat soinnut jatkoivat soittoaan ja loihtivat hänet, hän tunsi syvällisen muutoksen juurtuvan. Melodia ei ollut hänelle enää pelkkä sarja nuotteja, vaan se tuntui kutsulta, joka kehotti heitä kohti jotakin paljon suurempaa kuin mikään aarre, jota he voisivat toivoa löytävänsä tai kauppaavansa.

Kielisoittimelta kuulostavan instrumentin pehmeät nuotit vangitsivat hänen koko sielunsa ja hänen vartalonsa alkoi rentoutua sointien sivellessä kaikkien hermojen äärilaitoja. He kyllä voisivat informoida porukkaa, kun he olivat vähän lähempänä kohdetta. Ei siihen vielä ollut mitään kiirettä. Annetaan kaikkien nauttia tästä jumalallisesta äänestä vielä tovin pidempään. Mar pudisti päätään epäuskoinen ilme kasvoillaan.

Mitä ihmettä minä oikein ajattelen?

Hän vilkaisi syrjäsilmillä, oliko Dareeq nähnyt hänen persoonansa poisajelehtimisen, mutta nainen näytti olevan täysin omissa maailmoissaan eikä kiinnittänyt ympäristöön minkäänlaista huomiota.

He ohjelmoivat unenomaisessa horteessa uudet suunnistuspisteet ohjausjärjestelmään, joka ohjasi heidät kohti Staglexia.

I LUKU: HARHAA

Muutamien minuuttien kuluttua heidän aluksensa tunkeutui planeetan tiheään ilmakehän lävitse musiikin soidessa koko ajan taustalla. Tunne oli omituista, koska ääni tuntui kuuluvan heidän päänsä sisältä, ja soinnut tuntuivat vangitsevan heitä yhä enemmän, mitä lähemmäksi he saapuivat näyttörüudulla sykkivää pistettä. Ohjaamossa olevien kommunikaattorit olivat alkaneet sykkimään elämää ja tiedusteluja oli sadellut heidän määränpäästään, sillä osa porukkaa oli jo asemoitunut heittämään vapaalle vesiperän jättäneen keikan jälkeen. Osalle kurssimuutos oli varmasti kivulias, sillä he olivat suunnitelleet sekoittavansa päänsä totaalisesti unohtaakseen heidän tyhjän tuntemuksen ja vielä tyhjemmän lastiruuman. Mitä syvemmälle heidän tunkeutumisensa planeetan uumeniin eteni, sitä harvemmiksi utelut vaipuivat ehkä osaksi siksi, että musiikki lamaannutti heidät tai siksi, että odotukset alkoivat nostaa päätään epäilijöiden pääkopissa, että jospa Mar ja Dareeq olivat

Suuren yhtiön palkkalistoilla toimiva freelancer ryhmä joutuu huijatuksi ja heidät siirretään pakkotyöhön, jossa heidän ihmisarvonsa romahtaa nolleen. He eivät kuitenkaan luovuta vaan alkavat punoa ajatusta paosta ja kostamisesta firmalle, joka oli ollut heidän tukipilarinsa monta vuotta. Heidän vapautumisensa ei kuitenkaan ole yksinkertaista, sillä heillä on vastassa monenlaisia haasteita sekä yhtiön puolelta, jossa he olivat listoilla, sekä muilta tahoilta, jotka estävät heidän tavoitteisiin pääsyä. Mutta joukkion johtaja Mar Ailib on kuitenkin päättäväinen ja johdattaa joukkoaan vaikeuksista huolimatta kohti tavoitetta, joka on yhtiön toimintojen kaataminen.

Tarina on kertomus peräänantamattomuudesta ja pienen taistelusta suurta vastustajaa vastaan. Se on myös tarina ystävyyydestä ja sitoutumisesta yhteiseen päämäärään.